

MIÉRT ÉPP EGYHÁZI TEMETÉS?

Isten az embert a maga hasonlatosságára, azaz a vele való kapcsolat megélésére, és szeretetének a világba való tükrözésére teremtette. A *tükrözés* helyett azonban *trükközés* lett. Az embert ui. a bűn megrontotta, istenképúsége összetört, Istentől – mint alkotójától és urától – elfordult és ellenségévé lett. Isten azonban nem mondott le az emberről. Örökkévaló szeretetével utánunk nyúlt és egyszülött Fiát adta azért, hogy megváltson bennünket, hogy istenképúságunkat helyre állítsa. A krisztusi (keresztyén) ember helyre állított ember. Ahogy Pál apostol mondja: „Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2.Kor.5,17.). Ezek a tények adják az ember méltóságát.

Az Isten által ilyen méltóságra emelt embernek illik holtá után is megadnunk a végtisztességet, itt maradó hozzátartozóinak pedig kötelességünk Isten vigasztaló kegyelmét hirdetni és közvetíteni. A református temetési szertartás ennek megfelelően zajlik: az elhunynak megadjuk a végső tisztességet, az itt maradottaknak hirdetjük Isten vigasztaló evangéliumát.

A temetési szertartás középpontjában is Isten igéje, győzedelmes kijelentése áll. Mert az emberi szavak erőtlenek már ilyenkor; vigasztaló mondataink a semmibe hullnak. Ez az egyetlen vigasztalásunk, mikor ott állunk a halál rettenetes ténye előtt.

Az ún. *egyházi* temetés az egyetlen, ahol:

- maga Isten van jelen, mint a Vigasztaló Szentlélek;
- a szó nem a semmiből jön és a semmibe vész;
- igazi reménység ragyog föl;
- elhangzik az igazság az *odaátról*;
- megérthetem és megélhetem, hogy az út nem véget ért, hanem máshol folytatódik;
- az emberként élt Embert Emberként engedjük tovább.

Erő van abban, amikor együtt, a közös imádságban, lélekben egymás kezét fogva kérjük Isten vigasztalásának kiáradó kegyelmét. S erő van abban is, amikor együtt valljuk meg győzedelmes hitünket az Apostoli Hitvallás szavaival. Ebben a hitvallásban ui. mindaz benne van, amit Isten ígéje alapján hihetünk életünk és halálunk leglényegesebb kérdéseiben. Szívből zengő énekeinkkel pedig, amelyek mély imádságok is egyben, reménységgel emelhetjük fel fejünket a gyász óráiban. Tudva, hogy aki ura az életnek, az ura a feltámadásnak és az örökéletnek is.

A temetési istentisztelet liturgiája (hagyományos koporsós temetés)

A ravatalnál:

- Apostoli köszöntés
- Ének
- Textus (az igehirdetés alapigéje)
- Igehirdetés
- Imádság
- Úri imádság (Mi atyánk ...)
- Ének
- Áldás

A sírnál:

- Fohász
- A feltámadás és a keresztyén reménység alapját adó bibliai igék felolvasása
- Apostoli Hitvallás közös elmondása
- Elbúcsúzás
- Ének (hantolás alatt)
- Meghívás istentiszteletre, elköszönés
- Áldás
- (a részvétnyilvánítás megkezdése)

A Lelkészi Hivatal elérhetőségei:

Cím: 6600 SZENTES, Kiss Bálint utca 2.

Telefon: +36-30-66 82 773

E-mail: szentes-nagytemplom@reformatus.hu

Web: www.szentesnagytemplom.hu